

Т. А. Дубіч

Нестандартні виховні заходи

2 клас

На допомогу класному керівнику

ТЕРНОПІЛЬ
РЕГІОНАЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЦЕНТР
– БОГДАН

ББК 74.200.58
Д79

Дубіч Т. А.

Д79 Нестандартні виховні заходи. 2 клас: На допомогу класному керівнику. — Тернопіль: Навчальна книга — Богдан, 2011. — 64 с.
ISBN 978-966-10-1442-7

У посібнику, відповідно до програми “Основні орієнтири виховання учнів загальноосвітніх навчальних закладів України”, подано сценарії, розробки виховних заходів, які передбачають формування ціннісного ставлення до себе, до суспільства і держави, людей, природи, до мистецтва і праці.

Для вчителів початкових класів, студентів педагогічних навчальних закладів, батьків.

ББК 74.200.58

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

ISBN 978-966-10-1442-7

© Навчальна книга — Богдан,
майнорові права, 2011

І. ЦІННІСНЕ СТАВЛЕННЯ ДО СЕБЕ

КНИГА – МІЙ ДРУГ

Заочна мандрівка країною Книг

Святково прибраний зал. Над сценою плакат:

Книги — морська глибина:
хто в них пірне аж до дна,
той хоч і труду мав досить,
дивнії перли виносить.

І. Франко

Вчитель: Сьогодні я запрошую вас у мандрівку країною, якої нема на жодній карті. Жителі цієї країни кольорові та красиві. Вони радо зустрічають гостей і з ними завжди цікаво. Це наші друзі — книги. І мандрувати ми будемо країною Книг. С. Воробкевич писав:

Вчіться, діти! Мудра книга
скаже нам чогось багато
з того, що колись другими
і посяяно, й пожаго.

Королева країни Книг: Доброго дня, друзі! Я рада запросити до своєї країни гостей, які люблять читати, бережно ставляться до книги, бо їм справді тут буде цікаво. А карта нашої країни така є, і ми зараз із нею познайомимось.

(Двоє пасажів виносять карту у вигляді розгорнутої книги, де відзначають міста: Казок, Віршів, Легенд, Байок, Оповідань, і Королева знайомить усіх з картою. Виходять три «книги».)

Перша книга: Щоб перетнути кордон будь-якої держави, треба мати паспорт. От ми, книги, його маємо. Це — наші титульні сторінки.

Друга книга: Що це там читає мишка?

А читає мишка книжку.

Розглядає залюбки

кольорові сторінки.

Третя книга: Ось сторінка, ще сторінка,

а остання — обкладинка.

Гарна в книжки обкладинка,

під нею — титульна сторінка.

Перша книга: Тут і рік, і видавництво,

щоби знало товариство

і щоб кожен із вас знав,
хто її нам написав.

Королева: А щоб учні потрапили до нашої країни, вони повинні виконати завдання: скласти прислів'я про книги із розсіпаних складів.

(Учні діляться на дві групи і складають прислів'я.)

Гакни тьвчи кя ан вісті тьжи.

(Книга вчить, як на світі жити.)

Ктани – ец коцевін, речез екя нодви съве вітє.

(Книга – це віконце, через яке видно весь світ.)

Королева: Молодці, видно, що дружите з книгами. Запрошую вас до країни Книг. А ось нас уже зустрічають.

(На сцену виходять Збірка казок, Пан Коцький, Лиска та інші.)

Збірка казок: Добрий день! Збирайтеся, будь ласка! Бо чекає королівна-казка, синьоока, золотоволоса, нас до себе на гостину просить.

Пан Коцький: Затишно дітям у країні казок, отак би й слухав про царя Салтана або про те, як весело козак обманював турецького султана.

Лиска: Про карих коней з полуменем грив, про чаклуна, що все на світі може. І хто б там що не говорив, а згине зло і правда перебере.

Збірка казок: Жителі нашого міста вміють і співати, і танцювати, а ви вгадайте, що це за герої і з якої казки.

Коза-дереза: Я коза-дереза, за три копи куплена, півбока луплена. Тулу-тулу ногами, сколю тебе рогами, ніжками затопчу, хвостиком замету, – тут тобі й смерть!

Рак: Хоч не дуже я проворний, та на витівки мастак, утікай із зайця хатки, бо як вщипну – буде знак.

Івасик-Телесик: Гуся, гуся, гусенятко, візьми мене на крилятку та понеси до батенька і матінки. В батенька і матінки добре жити та хороше походити.

Гусня: Змучилось я дуже, силоньки не маю. Та сідай, полетимо до рідного краю.

Колобок: Я по засіку метений, я на яйцях спечений, я від баби втік, я від діда втік, я від зайця втік...

Лиска: Я лисичка, я сестричка, не сиджу без діла, я гусятка пасла, полювать ходила... О, колобок... Гарна твоя пісенька, та глуха вже стала, скачи сюди на носик і співай.

ПЕРВОЦВІТИ ПРОСЯТЬ ЗАХИСТУ

Природоохоронна акція

Вчитель: Дорогі друзі! Тема нашої акції – “Первоцвіти просять захисту”. І говорити ми будемо про те, як зберегти цю весняну красу для наших нащадків.

З приходом тепла все в природі оживає. Першими зустрічають красуню-весну маленькі квіточки, які народ і називає первоцвітими. Це підсніжник, пролісок, фіалка, сон-трава, барвінок, медунка, первоцвіт і конвалія.

Весна-чарівниця, неначе царяця,
наказ свій послала, щоб краса вставала.
І проліски, і травка, й зелена муравка,
і кульбаба ясна, й фіалочка ясна.
Всі квіти весняні, веселі, кохані,
з-під листя виходять, голівки підводять,
од сну зимового до сонця ясного!..

Олена Пчілка

А біда цих маленьких квіточок у тому, що вони беззахисні і де-які скоро зовсім зникнуть. Так, у Червону книгу України (червону, бо це колір перестороги) занесені підсніжник і сон-трава.

В Червону книгу ми занесли
світ неповторний і чудесний,
що поступово вмирає,
давно рятунку в нас благає.
Невже в майбутньому на світі
не будуть цвісти дивні квіти,
конвалії й фіалки ніжні,
і вісник березня – підсніжник?
Невже ми більше не побачим,
як сон-трава рососою плаче,
троянда степу, квітка мрії,
жар-цвітом землю не зігріє?
Ми всі – господарі природи,
тож збережемо її вроду.

А з якою ніжністю і любов'ю створювала матінка Природа весняну красу!

Легенда “Первоцвіті”

Після довгої зими покликкала мати Природа свою улюблену дочечку Весну.

— Ну, доню, час тобі до роботи братись. Землю від сну будити, в земні шати одягати, квітом прикрашати.

А доня Весна тільки цього й чекала. Сонячні промінчики розкидає, все живе теплом огортає, від сну будить, дощем сріблястим напуває. Відігрілась Земля, напилась цілющої вологи і вирішила віддячити Весні. Почала викидати квіточки. Такі маленькі, але сміливі й горді. Не бояться вони ні холоду, який вертає зненацька, ні криги, яка ще зранку огортає стебло.

Першим з-під снігової кучугури виткнувся підсніжник. Шпичастим листочком проштрикнув дірочку і простягнув до сонця біленьке личко.

Далі зацвів голубий пролісок. Коли він розкрив свої пелюстки, вони були білі. Але квітка дуже любила голубе небо і так вдивлялася у нього, що здійснилася мрія проліска – пелюстки посиніли.

Медунка теж виткнула з-під листя довгу стрілку і розправила жовті й рожеві пелюстки своїх квіток. Поплив лісом аромат солодкого меду, до якого охоче линули бджілки.

Біля медунки запахла фіалка, яка дістала таку назву завдяки фіюлевим квітам.

Ніби маленькі сонечка, в траві запалахотіли кошлаті шапки кульбабок, і лише сон-траву Весна довго не могла розбудити. На її великих волохатих пелюстках гойдалися бджілки і сонечка, а квітка все ще солодко спала, додивлялася зимові сні.

— Нумо, квіти, ставаймо у великий хоровод, – просила Весна. – Порадуємо матінку Природу.

Вітер заграв на березовій сопілці і квіти радісно закружляли у танку.

Радла матінка Природа, що у неї така красива і працьовита дочечка. Квіти раділи Весні, сонечку і теплу.

— Давайте і ми підлянемо, що відбувається зараз у весняному лісі.

Дмухнула веснонька теплом,

все ожило, все зацвіло.

Земля, і квіти, і птахи

радіють сонцю і зелу.

Мама: Ти, дитино, пам'ятай
те, що вчить нас Миколай.
Якщо добра ти і мила,
то лиш ніч візьме на крила,
гарну ляльку чи забавку
покладе тобі під лавку.
Ти, дитино моя мила,
маеш те, що заслужила.

Тато: Як не слухала ти тата,
ані мати, ані брата,
тобі різку, як той гай,
дає святий Миколай!
Різка та на знак, дитино,
що за зло завжди карають,
а горішки, що в горбинці,
щось тобі сказати мають.

Мама: Як ядро те солоденьке
завжди є в твердій лушпині,
так і щастя тільки трудом
можеш ти здобути нині.

Дівчинка: Все я добре зрозуміла,
буду я старатисьь,
щоб на другий рік Святий
мав мені щось дати.

(Всі співають пісню “Тишов Миколай...”.)

Святий Миколай: Не забуду і подбаю
я про чемну дівчору,
їхні душі і сердечка
для добра я відчиню.
І зійшло для них в офіру
ліпші скарби, кращі дари:
милосердя й Божу ласку,
хай ніхто не знає кари.
Мир і спокій принесу я
в кожному їхню скромну хату,
а в серцях любов сотворю
і надію пребагату.

Хай віднині згода й єдність
процвіта між нами стиха,
ці чесноти їх піднімуть,
оборонять всіх від лиха.

В тих чеснотах хай зростають
лишно, як той лан у жниві,
і хай будуть добрі й сильні,
і могутні, і щасливі.

Мама: Будьте ж чемні, любі діти,
батькові послушні й нені,
а святитель все дарунків
піднесе вам повні жмені.
Любіть щиро Україну,
хто з вас рідну землю любить,
того Божий цей святитель
найщиріше приголубить.

Тато: За вас Бога він попросить
непорочними устами
і дорогу щастя, долі
він постелить перед вами.
І учіться, любі діти,
бо наука — вам спасення,
а будучі ваші труди —
для Вкраїни воскресення!

Вчитель: А ще святий Миколай чекає і від нас добрих справ, як
ось у легенді “Капці для святого Миколая”.

Автор: Сьогодні у небі в райському саду був великий рух. Сьо-
годні день, коли святий Миколай сходить на землю обдарувати
чемних дітей. Всі ангелики радо пакували мішки. Тільки один
стояв збоку. Його до роботи не допускали, бо казали, що він ще
маленький. В нього навіть ще крилець не було.

Коли все було готове, святий Миколай сів у сани і зник у густій
завір'юсі.

Ангелик: Бідний святий Миколай! Він їде у холод і темряву,
носить за собою важкі мішки, всіх обдаровує. А хто ж йому щось
подарує? О, я знаю, що йому подарувати!

Автор: Маленький ангел швидко побіг до комірки, де взимку
переховували веселку. Він насмикав з неї різнокольорових ниток,

виламавав дві палички і став плести. Минуло багато годин, поки святий Миколай скінчив свою роботу. Він втомився і змерз, тому й пішов у свою кімнату відпочити.

Святий Миколай: Ого! А що це тут лежить? Пара гарненьких капців. А які вони теплі та м'якенькі! Ану, янголята, ідїть-но сюди! (*Заходять ангелики.*) Гляньте, які гарні капці. Хто б це міг їх мені подарувати?

Ангелик (*зашарівшись і опустивши очі*): Це я! Я так більше не буду!

Святий Миколай: Дорогий мій! Робити добро ніколи не соромно! За це я дарую тобі пару сніжно-білих крилець. Лети, маленький янголику, і нехай твоє добре серденько сіє любов на небі і на землі! І ви, діти, не забувайте робити добрі справи. Хай вам щастить!

Учні разом: Спасибі, святий Миколаю! Чекаємо тебе наступного року.

ЗМІСТ

I. ЦІННІСНЕ СТАВЛЕННЯ ДО СЕБЕ.....	3
Книга – мій друг.....	3
Веселі ігри.....	7
II. ЦІННІСНЕ СТАВЛЕННЯ ДО СІМ'І, РОДИНИ, ЛЮДЕЙ.....	12
Буду гідним скрізь і всюди, щоб нести вам радість, люди!.....	12
Рушник моєї бабусі.....	16
III. ЦІННІСНЕ СТАВЛЕННЯ ДО ПРАЦІ.....	21
Діло майстра хвалить.....	21
Книжкова лікарня.....	24
IV. ЦІННІСНЕ СТАВЛЕННЯ ДО ПРИРОДИ.....	27
Віч-на-віч з природою. Благослови, мати, весну закликати!.....	27
Первоцвіти просять захисту.....	32
V. ЦІННІСНЕ СТАВЛЕННЯ ДО КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВА.....	36
Мамина коліска.....	36
Поезія зими.....	41
VI. ЦІННІСНЕ СТАВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ ДО СУСПІЛЬСТВА І ДЕРЖАВИ.....	47
Наша Вітчизна – Україна.....	47
Ми – українці. Свято Миколая.....	53
Список використаної літератури.....	60

"КНИГА ПОШТОЮ" А/С 529
м. Тернопіль, 46008
т. (0352) 287489, 511141
(067) 3501870
mail@bohdan-books.com

Навчальне видання

Дубіч Тетяна Андріївна

НЕСТАНДАРТНІ ВИХОВНІ ЗАХОДИ

2 клас

На допомогу класному керівнику

Головний редактор *Богдан Будний*
Редактори *Оксана Базан, Наталя Шост*
Обкладинка *Світлани Бялас*
Комп'ютерна верстка *Захарійчук Олени*

Підписано до друку 09.12.2010 р. Формат 60x84/16. Папір офсетний.
Гарнітура Прагматика. Умовн. друк. арк. 4,18. Умовн. фарбо—відб. 4,18.

Видавництво «Навчальна книга – Богдан»
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру видавців
ДК №370 від 21.03.2001р.

Навчальна книга – Богдан, а/с 529, м.Тернопіль, 46008
тел./факс (0352) 52–06–07; 52–05–48; 52–19–66
publishing@budny.te.ua
www.bohdan-books.com

